

"HIERVOOR BEN JE

Air Assault over de Helmand

De A Compagnie in Deh Rawod is vlak voor de jaarwisseling met helikopters van de oost- naar de westzijde van de Helmandrivier gebracht voor operatie Paypat Ghar. De lucht-mobiele operatie was een gezamenlijk optreden met het Afghaanse leger welke vanaf de grond het gebied in trok. Ook de Afghaanse politie was erbij betrokken, ondersteund door een Nederlands Police Mentoring Team (PMT).

LUCHTMOBIELER"

"We wilden vijandelijke activiteiten in het zuiden van het Deh Rawod gebied verstoren, het Afghaanse leger (ANA) en de Afghaanse politie (ANP) een impuls geven en daar waar mogelijk projecten uitvoeren met het Provinciaal Reconstructie Team", vertelt majoor Joost, compagniescommandant van de A Java compagnie Regiment van Heutsz. "Verder wilden we de bevolking bekend maken met en vertrouwen geven in de overheid.

Dat betreft in eerste instantie de ANA en ANP en daarnaast onszelf als ISAF. Tijdens eerdere patrouilles merkten we dat ISAF onbekend was. Toch werden er toen al veel IED's gevonden in het gebied. Ook had de bevolking veel klachten over het optreden van de Afghaanse politie. Daarom namen we met patrouilles poolshoogte in de plaats Dorshanak dat direct aan de rivieroever

grenst en in de verder westwaarts gelegen plaats Kalay. Daar richtten we ons meer op de ANA, die door het Franse Operational Mentor and Liaison Team (OMLT) werd getraind. Met het eerste peloton van de A Compagnie en het Police Mentoring Team (PMT) dat bestaat uit zowel infanterie als marechaussee, bivakkeerden we met de ANP op het police substation in Dizak, ten zuiden van Dorshanak."

Deelnemers

Aan de grootschalige driedaagse operatie deden naast een compagnie van de ANA, ondersteund door het Franse OMLT, en de ANP, verschillende Nederlandse eenheden mee: een verkenningspeloton, het eerste infanteriepeloton van de A Compagnie, het Police Mentoring Team (PMT) dat bestaat uit zowel infanterie als marechaussee, het Provinciaal Reconstructie Team, een geniepeloton, geneeskundige afvoer, waarnemers en forward air controllers, een mortiergroep en schutters lange afstand. De verkenner en het PMT zakten 29

december met hun voertuigen af naar het zuiden. De ANA is zelfstandig naar Kalay gekomen voor gecombineerde patrouilles en een dag later arriveerden ze ook in Dorshanak. Die dag werden Nederlandse infanterie-eenheden gedropt met Cougar transporthelikopters van de Nederlandse Air Task Force en Britse Sea Kings. Apache gevechtshelikopters zorgden vanuit de lucht voor de veiligheid van de troepen en hun voertuigen.

Landingssite

Joost over de reden van de Air Assault: "We wilden een stuk verrassing creëren bij de tegenstander. Dit deden we door snel en op een onverwachte plek onze troepen te droppen. In korte tijd wisten we met vier heli's veertig man aan de overkant van de Helmand te krijgen." Een stukje show of force naar de tegenstander, waarin Task Force Uruzgan duidelijk liet zien waar ze toe in staat is. Met negen anderen zat Panzerfaustschutter korporaal der eerste

klasse Roy in één van de Cougars. "We vertrokken vanaf onze basis Camp Hadrian in Deh Rawod. In totaal vlogen er twee Cougars en twee Sea Kings. Het was een kort vluchtje, waarna we onze actie zouden beginnen. De landingssite was gepland bij het police substation in Dizak. Die plek was al verkend door de verkenner, het PMT en de adjudant heli-ops." Adjudant Erwin was voor de operatie overgekomen vanuit Tarin Kowt, waar hij binnen de Staf Task Force Uruzgan in de OPS-room

werkt als watchkeeper. "Toen de sergeant-majoor heli-ops van 12 Infanteriebataljon uit Tarin Kowt werd ingezet bij een inlichtingenoperatie in de Baluchivallei, kwam ik in beeld voor operatie Paypat Ghar. Het is gebruikelijk dat er iemand met helikopterkennis bij de pick-up en de drop-off aanwezig is. Samen met de verkenner ben ik het gebied ingereden. Onder beveiliging van het PMT en na searchen door de genie, hebben we ter plekke twee landingssites verkend, uitgezet

en gemarkeerd. Dat markeren gebeurde met fluorescerende doeken op de grond en op teken van de helikopterbemanning met rook, zodat ze zien hoe de wind staat. Ondertussen hield ik radiocontact met de helikopters om ze constant op de hoogte te houden van de situatie op de grond en om uit te leggen hoe de landingssite eruit ziet. Er werd ook nog een fluorescerende doek schuin omhoog gehouden om de helikopters veilig te laten binnenvliegen en landen."

'Brownout'

"Op het moment dat je uitstapt, volg je eerst de brownout procedure", legt Roy uit. "Dat houdt in dat je uit de heli stapt, de rugzakken oppakt en in een huddle gaat liggen. Dit tactisch uitstijgen maakt het voor de vlieger veiliger om weg te komen en je beschermt je als groep op zo'n moment tegen de opspattende steentjes en het stof dat door de rotorbladen wordt rondgeslingerd. Vervolgens kan de helm af en de rugzak om. Omdat ons peloton twee nachten in de vooruit-geschoven controlepost van de politie in Dizak-Noord zou doorbrengen, bestond de bagage uit een slaapzak, schone kleren en zoveel mogelijk munitie voor 72 uur. Je houdt namelijk altijd rekening met een dag extra." Het bleef bij twee dagen en één

nacht. Een periode waar Roy duidelijk heeft genoten. "Het is leuker dan een training. En luchtmobiel optreden in uitzendgebied komt zelden voor. Voor de manschappen en de kaderleden zijn het daarom de mooie momenten van de uitzending. Hier ben je toch luchtmobieler voor."

'Bijknabbelen'

Ook Joost kijkt positief terug op de operatie. "In Kalay was de bevolking eerst angstig. In het verleden hebben ze negatieve ervaringen gehad met de Taliban, maar ook met de politie. Ze hebben last van tweestrijd: de ene keer moeten ze zich schikken naar de Taliban, de andere keer naar ons. Ze reageerden dan ook wat schrikachtig, maar kwamen later meer los. We hebben uiteindelijk veel gesprekken gevoerd. In Dizak kregen we over het algemeen goede reacties. De bevolking was er bijzonder over te spreken dat we in de Afghan National

Police investeerden. Ook in Dorshanak was de sfeer heel goed. Daar waren ze vooral blij dat het Afghaanse leger er patrouilleerde. Het gevoel van veiligheid ging duidelijk omhoog. Later, tijdens de wekelijkse shura in Deh Rawod, gaven de stamoudsten nogmaals aan blij te zijn met onze aanwezigheid en wijze van optreden. Over het algemeen zijn de contacten aangescherpt, reageerde de bevolking positief, hebben we de veiligheidsdiensten beter opgeleid en patrouilleert de ANA meer in het gebied. We zijn in het nieuwe jaar ook zelf het gebied weer in geweest, maar dan nog zuidelijker. Langzaamaan zijn we aan de grenzen van het gebied aan het 'bijknabbelen'."